

K zamyšlení:

Církev je dílo Ducha svatého a každý člověk, který chce následovat Ježíše, je ve křtu Duchem svatým přetvořen a obdarován (zahrnutý milostí). Nemůžeme si však jen spokojeně „užívat“ darů, ale je nutné využít jich k účasti na díle, které je nám svěřeno. Dary jsou nám dány ke službě evangeliu. Skrze nás, Kristovy učedníky, lidé mohou poznat a uvěřit, že Ježíš Zmrtvýchvstalý. Skrze svědectví našeho života mohou i oni obdržet milost víry, naděje a lásky, která je vtáhne do života Otce a Syna, do života v Duchu svatém. Ve společenství Církve se mohou dotknout živého Ježíše a uvěřit pro Boží lásku, která „*je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*“ (Řím 5,5)

Sešli nám Ducha svatého, který nás naučí milovat Církev a dá nám odvahu a sílu ke svědectví.

Přijď, ó Duchu přesvatý – Kancionál 422

1. Přijď, ó Duchu přesvatý, rač paprsek bohatý světla svého v nás vylít!
Přijdi, Otče nebohých, Dárce darů přemnohých, rač nám mysl osvětit.
2. Božský Utěšiteli, něžný duší příteli, rač nás mile zotavit.
V práci libý pokoji, smířiteli v rozbroji, rač nás v pláči potěšit.
3. Světlo duší blažící, srdce v tebe věřící rač milostně naplnit.
Člověk bez tvé pomoci slábne a je bez moci, vše mu může uškodit.
4. Viny z duší našich smaž a vyprahlá srdce svlaž, raněné rač vyhojit.
Srovnej, co je zkřivené, zahřej, co je studené, a nedej nám zabloudit.
5. Rač nás, v tebe věřící, vroucně tebe prosící, dary sedmi podělit.
Uděl v ctnosti prospěchu. v smrti dodej útěchu a dej v radost věčnou vjíť.

Novéna k Duchu svatému

Dary Ducha svatého

Schéma modlitby:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

* Modlitba „Přijď Duchu svatý“

* Téma a četba Písma z příslušného dne

* Přijď, ó Duchu přesvatý – Kancionál 422

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno.

A obnovíš tvář země.

Modleme se: Bože, ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy; dej, ať nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

18. 5. – Pátek po 6. neděli velikonoční

Duch svatý

Abychom vysvětlili, kdo je Duch svatý, musíme rozlišit dvě roviny: rovinu Nejsvětější Trojice a rovinu dějin. Totiž to, kým je Duch svatý sám o sobě, od věčnosti, a kým pro nás byl a je v dějinách spásy. Zjednodušeně řečeno: to, kdo Duch svatý „je“, a to, co Duch svatý „koná“.

Duch svatý je vzájemným darem Otce a Syna, je poutem lásky, která je spojuje. Je Duchem obou, jak praví hymnus *Veni Creator Spiritus*. Má totožnou podstatu a stejnou důležitost jako Otec a jako Syn. Pro křesťanské myšlení bylo vždy životně důležité nepřipustit mezi božskými osobami žádné jiné rozdíly, než různost vztahů, které mají tyto osoby mezi sebou navzájem.

V rovině dějin spásy je Duch svatý Boží moc, která se v průběhu dějin postupně zjevuje nejrůznějšími způsoby. Nejprve ve Starém zákoně, potom v Novém, a nakonec v životě Církve. Stručně bychom mohli shrnout působení Ducha svatého do těchto oblastí: je Bohem, který se zpřítomňuje v dějinách, je Bohem, který aktivně působí, když inspiruje proroky a

připravuje zjevení, je tím, který nám dal při vtělení Ježíše Krista a vedl jeho kroky, a který byl Kristem poslán Církvi jako Duch života.

Lk 11, 9-13

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!

Jen v Duchu svatém můžeme zcela a bezpodmínečně přijmout Ježíše jako Spasitele. Pouze silou Ducha svatého je naše srdce proměněno, je uzdravováno a je schopno pravdivě milovat. A když se modlíme, Duch svatý je Ten, kdo dává slovům naší ubohé modlitby život a ticho bezeslovné modlitby proměňuje v živou Přítomnost. Když tato doba vytěšňuje osobní vztahy mezi lidmi do „virtuálního prostoru“ mobilních telefonů a počítačů, je to Duch svatý, který nás vrací z vyprahlosti samoty k opravdovému vzájemnému setkání ve společenství.

Prosba na dnešní den

Dej nám svého Ducha svatého, který nás naučí žít v plnosti křesťanského života.

19. 5. – Sobota po 6. neděli velikonoční

Dar moudrosti

Moudrost není ve skutečnosti ničím jiným než láskou, která cítí, okouší a dozvídá se, jak dobrotivý a laskavý je Bůh. (podle sv. Františka Saleského)

Mt 16,24-27

Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

trhaly. Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly.

Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.“ Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.“ Přirazili s lodmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

K zamyšlení:

Dar bázně Boží napomáhá, abychom si vážili víry a milosti posvěcující a nebáli se ničeho kromě hříchu – zla, které nás připravuje o život s Bohem. Nejde o přirozený strach, nýbrž o opravdovou snahu Boha neurazit. Zbavuje nás falešného strachu před názory okolí a vzbuzuje bázeň před vším, co odvádí od lásky k Bohu. Vede nás, abychom se chránili hříchu nejen ze strachu před trestem, ale z lásky k Bohu. Přichází na pomoc ctnosti mírnosti.

Sešli nám Ducha bázně Boží, abychom vždy měli před očima Tebe a chránili se hříchu.

26. 5. – Sobota po 7. neděli velikonoční

Církev

Společenství Církve – dílo Ducha svatého – je společenstvím lásky, která vede k jednotě. Neuzavírá se však do sebe, ale jde a svědčí o Ježíši Kristu, Božím Synu, a Boží otcovské lásce, která jej posílá ke spáse mezi nás.

Jan 17,20-26

Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.

24. 5. – Čtvrtek po 7. neděli velikonoční

Dar zbožnosti

Zbožnost je láska, jež nám ulehčuje práci a vede nás k tomu, abychom se věnovali skutkům, které se líbí Bohu, našemu Otci, srdečně, rádi a s dětskou láskou.

Lk 18, 9-14

O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl (Ježíš) toto podobenství: „Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník. Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.' Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: 'Bože, slituj se nade mnou hříšným.' Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus.“

K zamyšlení:

Dar zbožnosti nám pomáhá nacházet v Bohu oporu, útočiště, pokoj a radost. Zbožný je ten, kdo žije z Boha. Pravá zbožnost spočívá v lásce a touto láskou má být naplněn, ba dokonce nesen celý náš život, vše v něm má řídit láska. Souvisí se ctností spravedlnosti, v níž dáváme Bohu i bližnímu to, co mu náleží. (fr. Jordán, OP)

Sešli nám Ducha zbožnosti, aby naše srdce bylo zcela oddáno Tobě a našlo pokoj.

25. 5. – Pátek po 7. neděli velikonoční

Dar bázně Boží

Bázeň není ničím jiným než láskou, působí-li v tom smyslu, aby nás nechala prchat před tím, co se nelíbí božské vznešenosti, a vyhýbat se tomu.

Lk 5, 3-11

Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a spust'te síť k lovu!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytily. Ale na tvé slovo spustím síť.“ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť

K zamyšlení:

Dar moudrosti nás přivádí k tomu, co je v životě důležité, a pomáhá nám rozlišit, čemu máme věnovat pozornost, abychom svůj život nepromarnili. Působí, že vidíme Božíma očima a dokážeme vnímat život z pohledu věčnosti. Konáme pak nejen to, co nám přinese časný užitek, ale věčný život. Dar moudrosti nás vede k poznávání pravých hodnot a k vytvoření pevných životních zásad. Moudrý je ten, kdo zná smysl a cíl lidského života. Přichází na pomoc božské ctnosti lásky. (fr. Antonín, OP)

Sešli nám Ducha moudrosti, abychom po Tobě toužili jako po svém cíli.

20. 5. – 7. neděle velikonoční

Dar rozumu

Rozumnost není ničím jiným než láskou, která zaměřuje svou pozornost na to, aby uvážila a pronikla krásu věroučných pravd a mravoučných zásad, aby v nich poznala Boha, jaký je sám v sobě, a pak sestoupila z těchto výšin a poznávala jej také v jeho tvorech. (podle sv. Františka Saleského)

Mk 10, 46-52

Když (Ježíš) vycházel s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák. Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ I zavolali toho slepého a řekli mu: „Vzchop se, vstaň, volá tě!“ Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš mu řekl: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Slepý odpověděl: „Pane, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

K zamyšlení:

Dar rozumu nám pomáhá, abychom v proměnlivém světě nacházeli Boha a správně rozuměli pravdám Božím, odhalujícím smysl našeho života. Povrchně mohou být věci viděny docela jinak, než ve skutečnosti jsou. Osvěcuje náš rozum, abychom stále jasněji poznávali Kristovo učení a radovali se z jeho velikosti a krásy. Pomáhá nám proniknout do smyslu zjevených pravd, je posilou pro ctnost víry. (fr. Šimon, OP)

Sešli nám Ducha rozumu, abychom správně rozuměli tvé vůli a ve všem poznávali ruku tvé prozřetelnosti.

21. 5. – Pondělí po 7. neděle velikonoční

Dar rady

Rada je také láska, působí-li v tom smyslu, aby nás učinila pečlivějšími, pozornějšími a způsobilejšími ve volbě vhodných prostředků, jak Bohu svatě sloužit. *(podle sv. Františka Saleského)*

Mt 7,21-23

Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: „Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?“ A tehdy já prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“

K zamyšlení:

Dar rady nám pomáhá, abychom se ve spletitých situacích života, v pochybnostech a nejistotách správně rozhodovali, co je opravdu ke slávě Boží a ke spáse duší. Je zapotřebí nejen po radě toužit a o ni prosit, ale také se jí řídit. Zdokonaluje ctnost opatrnosti, tedy schopnost správně se rozhodovat, volit dobré prostředky k cíli. *(fr. Ludvík, OP)*

Sešli nám Ducha rady, abychom nebloudili v pochybnostech, ale chodili po Tvých cestách.

22. 5. – Úterý po 7. neděli velikonoční

Dar síly

Síla je láska, jež povzbuzuje a pobízí srdce, aby vykonala, co rada rozhodla, že musí vykonat.

Lk 9, 23-25

Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej. Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří?“

K zamyšlení:

Dar síly nám pomáhá statečně a s odvahou konat to, co nám rozum a moudrost ukážou jako správné. Pomáhá k překonání strachu, obtíží v duchovním životě. Je to vnitřní odhodlání vytrvat v dobrém až do konce, a to i za cenu obětí. Podpírá ty, kteří procházejí obdobím vnitřní vyprahlosti, kdy nezakoušejí Boží přítomnost a lásku. Posiluje jejich víru a zbožnost, aby neklesli a nevzdálili se od Boha. Je doplněním ctnosti statečnosti. *(fr. Cyprián, OP)*

Sešli nám Ducha síly, abychom vždy pevně odporovali pokušení a zůstali ti věrní.

23. 5. – Středa po 7. neděli velikonoční

Dar umění (poznání, vědění)

Vědění není nic jiného než tatáž láska, která naši pozornost zaměřuje na to, abychom poznali sami sebe i ostatní tvory, a tím došli k dokonalejšímu poznání služby, kterou jsme povinni vůči Bohu.

Ef 4, 1-3

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snásejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

K zamyšlení:

Dar umění (poznání, vědění) nám pomáhá rozpoznávat dobro od zla, pravdu od lži, potřebnější od méně důležitého; pomáhá nám v kráse stvoření poznávat pravého původce a velikost Stvořitele. Zvláště je to umění poznat závažnost hříchu, které má za ovoce nadpřirozenou lítost. Tento dar souvisí se ctností naděje.

Sešli nám Ducha umění, abychom poznávali, co nám škodí a prospívá, a lépe plnili své povinnosti.

